

ΚΡΑΒΑΡΑ

(Ὅδοιπορικαὶ σημεϊώσεις)

Συνέχεια· ἴδε σελ. 225

Β'.

Ἀρχὴ τῆς πορείας.—Συναντίσεις καὶ ἀπόψεις.

Ἦτο τετάρτη πρωϊνὴ ὥρα ὅταν ἐξεκινήσαμεν διὰ τὰ ἐνδότερα τῶν Κραβάρων. Ἡ ἐκλογή τῆς ὥρας εἶνε τὸ κυριώτατον μέλημα παντὸς ὁδοιποροῦντος ἀνά τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ τὰς ὄρεινὰς. Δὲν γνωρίζει παρὰ στοιχειωδῶς πως τί θὰ τῷ συμβῆ εἰς τὸν δρόμον, τί δύναται ν' ἀπαντήσῃ ἐμπρὸς του, πότε καὶ ποῦ θὰ εὔρῃ ν' ἀπαυθῆ. Ἡ προτίμησις δὲ δίδεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πρωΐαν, ὅχι βεβαίως ἐνεκα ῥωμαντικῶν ιδιοτροπιῶν ἀλλὰ διότι ἔχει ἀρκετὰς ὥρας ἡμέρας καὶ φέγγους καὶ ἡμπορεῖ νὰ βαδίξῃ ἀσφαλῶς.

Ἡ ἡὼς ἤρχιζε νὰ ὑποφώσκῃ ὑπέρποτε ῥοδοπρόσωπος· οἱ λαμπροὶ ἀστέρες ἐξηφανίζοντο ἀνὰ εἰς καὶ βαθύ κυανοῦν χρῶμα ἐπεκαθητο ὑπὲρ λαμπρον ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν βουνῶν. Διάτορος συριγμὸς κέρατος ἀνήγγελλε τὴν ὥραν ἐκείνην ὅτι τὸ πέραμα ἦτο ἔτοιμον καὶ οἱ θέλοντες νὰ διαπεραιωθῶσιν εἰς τὴν ἀπέναντι Πελοποννησιακὴν ἀκτὴν ἔπρεπε νὰ σπεύσωσιν. Μετ' ὀλίγον ἡ σταθμεύουσα πρὸ τοῦ λιμένος ἀκταιω-

ρὸς διέσχιζε τὰ νερὰ τοῦ κόλπου, διευθυνομένη πρὸς τὸν Ψαθόπυργον ἵνα παραλάβῃ τὸ ἐκ τῆς πρωτευούσης ταχυδρομεῖον καὶ ταύτης εἴπετο τὸ πέραμα. μ' ἀναπεπταμένα τὰ ἰστία καὶ πλήρες ἐπιβατῶν.

ΕΑΡΙΝΑ ΑΡΩΜΑΤΑ
Εἰκὼν Α. Βίλας

Ἰππεύσαμεν ἐξωτῆς πόλεως παρὰ τὸ ὑδραγωγεῖον, ὅπου γιγαντόσωμοι πλάτανοι, πέντε δέκα, παρέχουσι δροσβόλον φύλλωμα εἰς ποιμνιον προβάτων. Ἐπὶ τοῦ κορμού ἐνὸς τῶν πλατάνων, προσηλωμένον εἰκονισμάτιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἐξωκλήσιον ὑψοῦται ἀπέναντι ἐπὶ πετρῶδους λόφου, φαίνεται ὡς φύλαξ τῆς ὁδοῦ, προκαλῶν τοὺς πιστοὺς διαβάτας νὰ καταβάλλωσι τὰ διόδια τῶν παρέκει μακρὸν παράπηγμα παρέχει καυστικωτάτην ῥακὴν καὶ ψυχρότατον νερὸν εἰς τοὺς ἐξωθεν ἐρχομένους. Ἡμεῖθ ἐν ὄλῳ ψυχαὶ δέκα· ἐγὼ καὶ ὁ σύντροφος

μου μετὰ τοῦ ἀκολούθου του κύρ Γιάννη, ἐξωσμένοι τὸ περίστροφον καὶ τὰς διόπτρας· εἰς μακρομύσταξ κύριος, ὑπάλληλος ἐν Ναυπάκτῳ, δύο ἀκροβάται ἡμίονοι, ἰσάριθμοι ἀσθματικοὶ ἵπποι καὶ δύο ἕτεροι Γιάννηδες, κύριοι καὶ θεράποντες τῶν ζώων, κάτοικοι τῶν Κραβάρων,